אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תשט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ה טבת תרע"ה - סנט גאלן
נמען: הרב חיים דוד דוטנר

על מריטת הנוצות: אין מקום להרהר על העבר, והמקילים יש להם על מה לסמוך. אבל אין לצאת נגד המחמירים, כי יש אחרונים שמחמירים.

עיקרי הדברים

- אין לעז על העבר.
- מותר להחמיר.

נוסח האגרת

בעהי"ת[1], ס"ט-גאלן, כ"ה טבת העת"ר[2]

שלו'[3] וברכה לכ'[4] ידידי הרב המופלג בתו"י[5] מ"וה חיים דוד נ"י[6] דאטנער.

אחדשה"ט[7] באה"ר[8].

בתשובה ע"ד[9] מכתבו בענין מריטת הנוצות, אומר בקצרה שלהרהר על העבר אין שום מקום, והמקילין לכתחילה, כשנשאר מעט נוצות כנ"ד, ודאי יש להם על מה שיסמכו, וכל מה שנאכל נאכל בכשרות גמורה, מ"מ[10] לצאת במלחמה נגד הרוצים להחמיר א"א[11], כיון שנמצאו רבים מגדולי האחרונים שצדדו לחומרא, אבל זהו ברור שאין אפילו לעז כל-דהו על העבר.

והנני בזה ידידו דוש"ת[12],

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א'-ד'

---

1 בעהי"ת - בעזרת השם יתברך
2 העת"ר - השנה תרע"ה (1914/1915) - בצירוף אותיות
3 שלו' - שלום
4 לכ' - לכבוד
5 בתו"י - בתורה ויראה
6 נ"י - נרו יאיר
7 אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8 באה"ר - באהבה רבה
9 ע"ד - על דבר
10 מ"מ - מכל מקום
11 א"א - אי אפשר
12 דוש"ת - דורש שלומו ותורתו